

ԱՐՄԱՍՏԱՐԻՄ ՄԵՐ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

ARMENIAN APOSTOLIC CHURCH OF AMERICA

E A S T E R N P R E L A C Y - 138 East 39th Street, New York, NY 10016

Tel: (212) 689-7810, FAX (212) 689-7168, e-mail: email@armenianprelacy.org

ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ՄԵՐ ԱՍՏՈՒԾՈՅ
ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ՄԵՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ

«Այս բոլորը մեր գլխուն եկան,
Եւ սակայն մենք քեզ չմոռցանք,
Զդրժեցինք քու ուխտդ» (Սղ 44,17)

Կեանքի դժուարութիւններու եւ տագնապներու մէջէն անցած ժողովուրդները կը հասկնան եւ ակամայ կ'ընդունին, որ տառապանքն ու հալածանքը արարածներու հանդիպող պատահարներ են: Այս փորձառութիւնը անոնց մէջ կը կռանէ կեցուածք մը, որ տոկալ կու տայ մարդկային յարաբերութիւններու ամենէն դժնդակ պայմաններուն, կը դառնան մարդէն վեր՝ գերմարդ, միեւնոյն ատեն իրենց մէջ շաղախելով գերբնական գաղտնիք՝ դիմանալու եւ վերապրելու:

Մեր Տիրոջ՝ Քրիստոսի Ծննդեան տօնի այս օրերուն, քրիստոնեայ աշխարհը ցնծութեան մէջ կը մոռնայ մտահոգութիւն ու ցաւ եւ կ'ապրի յոյսին բերած ուրախութիւնը: Քրիստոնէական մեր հաւատքը մեզի կու գայ յայտարարելու թէ Աստուծոյ գերագոյն սէրը մարդկութեան յայտնուեցաւ Յիսուսի ծնունդով, միեւնոյն ատեն սիրոյ ընդմէջէն յայտնելով իր ողորմածութիւնը՝ հանդէպ ամբողջ մարդկութեան: Քրիստոսի ողորմած հպումը հաւատացեալին, մարդս կը լեցնէ իրեն հանդէպ կատարեալ հնազանդութեամբ, եւ ողորմածութիւնը առաւել կ'արծարծէ հաւատացեալին սէրն ու վստահութիւնը:

Քրիստոսի մարդկութեան բերած փրկութեան նամբան, եղա՛ւ նաեւ նամբան մեր ժողովուրդին: Հակառակ դարերու նեղութեանց եւ հալածանքներուն, մեր հայրերը իրեն հետ կրեցին խաչը, քաղցին դէպի Գողգոթա, բազմիցս խաչուեցան, բայց ոչ մէկ ատեն դրժեցին մեր Աստուծոյ հետ կնքած իրենց ուխտը: Մեր հաւատարմութիւնը պահեցինք ու պայքարեցանք գոյատեւելու յոյսով, յարութեան հաւատքով: Եւ ապրեցանք, միշտ Քրիստոսի ծնունդի յիշատակին հետ տօնելու շարունակական վերյառնումը, ընծիւղումը եւ հզօրացումը մեր ժողովուրդին:

2014 տարուան Դեկտեմբեր ամսուան վերջին օրերուն եմք եւ մեր դիմաց կը բացուի 2015 թուականը:

Որքա՛ն պիտի փափաքէինք որ 2015 տարուան Քրիստոսի Ծննդեան բերած խաղաղութեան, սիրոյ եւ համերաշխութեան զգացումները անխառն ըլլային մեզի համար: Մեզի հետ խոր եւ արիւնոտ ցաւ մը շալկած կը տանինք ահաւասիկ հարիւր տարիներ եւ ամէն տարի յոյսի եւ կամքի պրկումով կ'ապրինք յիշատակը եւ կտակը Ապրիլեան Ցեղասպանութեան միլիոնաւոր զոհերուն:

«Պիտի չմեռնիմ, այլ պիտի ապրիմ,
Եւ Տիրոջ գործերը պիտի պատմեմ» (Սղ 118.17)

Նախատակները հակառակ իրենց անագորոյն մահուան, չմեռան: Իրենց յետնորդները ապրեցան, որպէսզի պատմեն անոնց նախատակութեան ընդմէջէն ապրելու կամքը նոյն ժողովուրդին: Անոնց մահը ներշնչում եղաւ իրենց յաջորդներուն, եւ ահաւասիկ հարիւր տարի ետք մեր ապրելով, մեր գործերով կը պատմենք անոնց արեան նախատակութիւնը եւ կը վկայենք ապրելու մեր կամքին ու հաւատքին:

Նախատակութեամբ կեանք շահելու լաւագոյն երաշխիքը տեսանք Նոյեմբեր ամսուն ընթացքին, երբ Հայ Եկեղեցւոյ բոլոր եպիսկոպոսները, գլխաւորութեամբ Ամենայն Հայոց Հայրապետին՝ Գարեգին Բ. Կաթողիկոսին եւ Մեծի Տանն Կիլիկոյ Հայրապետին՝ Արամ Ա. Կաթողիկոսին, սրբադասման որոշում կայացուցին մեր հաւատաւոր ու բիւրաւոր նախատակներուն: (Սրբադասումի կարգը պիտի յայտարարուի յառաջիկայ Նախատակաց Տօնին): Այլեւս պիտի չաղօթենք իրենց անմեռ հոգիներուն համար, այլ պիտի խնդրենք, որ իրենք ըլլան բարեխօսը մեր աղօթքներուն: Ահաւասիկ վկայութիւնը նախատակութեամբ կեանք շահելու հրաշքին:

Եւ այս պիտի ըլլայ մեր պարտքը եւ երգը, այնպէս ինչպէս Եբրայեցի ժողովուրդը տարագրութեան մէջ երգեց իր հայրենիքին կարօտով: Անհրաժեշտ է որ յայտարարենք, թէ Հայութիւնն ու Մայր Հայրենիքն են մեր նպատակակէտը եւ գագաթնակէտը:

«Օտար հողի վրայ՝

Ի՛նչպէս կրնամք Տիրոջ նուիրուած երգ երգել» (Սղ 137.4):

Կրնա՛նք, եթէ մեր Հայրենիքը դառնայ ամենօրեայ ապրում ու մղիչ ոյժ: Եթէ հայութիւնը դառնայ ամենօրեայ տագնապ: Եթէ մեր կեանքին նպատակը դառնայ մեր ազգին յաւերժութիւնը:

Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ: Թող վերածնի մահւ մեր ժողովուրդը նոր յոյսերով ու նուաճումներով:

Սուրբ Ծնունդ, 2015

Օշական Արքեպիսկոպոս
Առաջնորդ

ԱՐՄԵՆԱՊՈՍՏՈԼԻԿԱՆ ԵԿԵԼԵՍԻԱՆ ԵՐԵՄԻԱՆ ԵՐԵՄԻԱՆ

ARMENIAN APOSTOLIC CHURCH OF AMERICA
E A S T E R N P R E L A C Y - 138 East 39th Street, New York, NY 10016
Tel: (212) 689-7810, FAX (212) 689-7168, e-mail: email@armenianprelacy.org

Faithful to Our God;
Faithful to Our People

***“All this has come upon us, yet we have not forgotten you,
or been false to your covenant.” (Psalm 44:17)***

People who have gone through the difficulties and turmoil of life understand and unwillingly accept that suffering and persecution are events that happen to human creatures. This experience pounds into them a mindset to endure human relationship's most difficult conditions. They become “above” man, a “super” man, while at the same time reinforcing the supernatural secret of endurance and survival.

During these days leading to the birth of our Lord Jesus Christ, the joyful Christian world forgets anxieties and pain and enjoys the happiness that hope brings. Our Christian faith comes to us to spread the news that God's supreme love was revealed to us with the birth of Jesus, while at the same time proclaiming love and mercy toward all humankind. Christ's merciful touch fills the faithful with complete obedience to Him. His mercy deeply kindles the love and trust of the faithful in Him.

The road to salvation that Christ brought to humankind also became the road for our people. In spite of centuries of difficulties and persecution, our fathers carried the cross with Him, and walked toward Golgotha; many times they were crucified, but at no time did they break the covenant they sealed with God. We maintained our faithfulness and fought to survive with hope and the faith of resurrection. And we survived, always celebrating through the remembrance of Christ's birth, our continuous resurrection, budding, and strength in the lives of our people.

We are in the closing days of December 2014, with the year 2015 opening before us.

How deeply we would have wanted the peace, love, and solidarity of Christ's birth to be pure for us! We have carried with us a deep and bloody pain for one hundred years and every year we experience the stress of the remembrance and gird ourselves with hope and resolve as we relive the memory and legacy of the millions of victims of the Genocide.

“I shall not die, but I shall live, and recount the deeds of the Lord,” (Psalm 118:17)

Contrary to their cruel death, the martyrs did not die. Their posterity lived in order to relate their martyrdom, to live through them with the same resolve. Their death became the inspiration for those who followed, and behold, one hundred years later, through our lives and our deeds we recount their martyrdom of blood and are witness to the lives we live according to our will and faith.

We witnessed the best vow to gain life through martyrdom, when in November all of the bishops of the Armenian Church met under the presidency of the Catholicos of All Armenians, His Holiness Karekin II and the Catholicos of the Great House of Cilicia, His Holiness Aram I, and agreed to sainthood for our faithful martyrs (the sanctification will take place on the forthcoming 2015 Martyrs day). Thereafter, we will no longer pray for their immortal souls, but will rather beseech them to intercede and hear our prayers. Behold, the miracle of gaining life through martyrdom.

And this must be our duty and our song, just as the Hebrew people during their exile sang with longing for their land. It is necessary for us to affirm that the Armenian people and our Motherland are the object of our purpose and the summit of our goal.

“How could we sing the Lord’s song in a foreign land?” (Psalm 137:4)

Yes, we can, if our Motherland becomes an impelling force and the focus of our everyday life; if being Armenian becomes an everyday concern; if our goal becomes the perpetuity of our nation.

Christ was born and revealed.

May our people be re-born with new hope and the power to overcome.

Prayerfully,

ARCHBISHOP OSHAGAN

Prelate

Eastern Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Holy Nativity, 2015